

tého, co uvedeno, není rozsudek ani v tomto směru stížen zmatkem podle § 281 čís. 9 a) tr. ř.

Po stránce formální vytýká stížnost rozsudek, dovolávajíc se důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 5 tr. ř., mezi jiným vadu nedostatku důvodů pro výrok o rozhodné skutečnosti, že krajský soud v Hradci Králové byl jednáním obžalovaného uveden v omyl. V tomto směru nelze stížnosti upřít oprávnění. Vadou nedostatku důvodů po rozumu § 281 čís. 5 tr. ř. trpí rozsudek nejen tenkrát, neuvádí-li pro výrok o rozhodné skutečnosti vůbec žádných důvodů, nýbrž i tenkrát, uvádí-li pro takový výrok formálně důvody, avšak jen důvody takové, mezi nimiž a rozhodnou skutečností, jež má býti jimi odůvodněna, není vůbec logické spojitosti. V projednávaném případě dovolává se rozsudek na odůvodnění svého výroku, že procesní soud byl jednáním obžalovaného uveden v omyl, pouze skutečností, že tento soud přečetl faktury obžalovaným padělané a soudu předložené a vzal jejich obsah na vědomí, dal je stranám k vyjádření a ony uznaly jejich pravost. Z těchto skutečností neplyne však nikterak logicky, že procesní soud byl jednáním obžalovaného skutečně uveden v omyl, t. j. že pokládal nejen faktury za pravé, nýbrž i jejich obsah za správný. Odůvodnění výroku rozsudku o skutečnosti, že obžalovaný uvedl svým jednáním procesní soud v omyl, je tudíž tak nedostatečné, že se rovná úplnému nedostatku důvodů, a poněvadž se vada ta týká skutečnosti rozhodující, ježto jde o skutkovou náležitost dokonání podvodu, jest rozsudek zmatečným podle čís. 5 § 281 tr. ř. Bylo tudíž, aniž bylo třeba obírat se dalšími výtkami s hlediskem § 281 čís. 3 a 5 tr. ř. činěnými, vyhověti odůvodněné zmateční stížnosti, rozsudek ve výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podvodu podle § 461 tr. zák., jako zmatečný zrušiti, dále zrušiti jej v důsledku toho také ve výroku o trestu a výrocích s tím souvisejících a věc, ježto jde již jen o přestupek, přikázati příslušnému okresnímu soudu, t. j. okresnímu soudu v Opavě (§§ 51, 56 tr. ř.), k novému projednání a rozhodnutí v rozsahu zrušení (§ 288 odst. druhý čís. 1 a čís. 3 tr. ř.). Na okresním soudě bude též, by, kdyby nedospěl k přesvědčení, že byl procesní soud jednáním obžalovaného skutečně uveden v omyl, uvažoval též o tom, zda tu není aspoň skutková podstata nedokonání podvodu, dále, by, přihlížeje k tomu, že padělané faktury byly procesnímu soudu předloženy při ústním jednání ze dne 6. června 1922 a že obžalovaný byl vyslechnut jako podezřelý z podvodu tu v úvahu přicházejícího teprve po uplynutí jednoho roku po tomto činu, dne 20. srpna 1923, zkoumal a se vyslovil o tom, zda není přestupek podvodu podle § 461 tr. zák. obžalovanému za vinu kladený promlčen.

Čís. 3216.

K naplnění skutkové podstaty § 170 tr. zák. se vyžaduje, by pachatel jednal v úmyslu zkrátiti práva třetí osoby, na př. by jednal v úmyslu, by pojišťovna vyplatila náhradu, kterou není povinna, aniž

by však bylo třeba, by vykonal ještě nějakou další činnost k uplatnění nároku z pojišťovací smlouvy a za účelem výplaty odškodného.

Předpis § 170 tr. zák. stanoví pouze skutkovou podstatu podvodu, o jehož další kvalifikaci rozhodují předpisy §§ 200 a násl. tr. zák.

(Rozh. ze dne 7. července 1928, Zm II 174/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Uher-
ském Hradišti ze dne 12. března 1928, pokud jím byl stěžovatel uznán
vinným zločinem podvodu podle §§ 170 a 203 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost dovolává se důvodů zmatečnosti čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř. Vytýká po stránce formální podle čís. 5 § 281 tr. ř., že soud neuvádí důvodů, z nichž by plynulo, že obžalovaný zejména proti třetí osobě, jejíž práva měla být zkrácena (pojišťovně), projevil snahu nebo předsevzal čin, směřující k tomu, by měl ze zapálení svého majetku nějaký prospěch na újmu třetí osoby. Zmateční stížnost totiž požaduje ke skutkové podstatě zločinu podle § 170 tr. zák., by pachatel předsevzal určitou činnost, nesoucí se ke zkrácení práva osoby jiné, v souzeném případě k uplatnění nároku z pojišťovací smlouvy. Poněvadž takovou činnost rozsudek nezjistil, má zmateční stížnost za to, že odsouzení obžalovaného neodpovídá zákonu. Zjištění, že rozsudek obsahuje ve směru subjektivní viny, totiž, že obžalovaný zapálil svůj majetek ve společném dorozumění se dvěma spolupachateli, by dostal vyplacenu pojistku Vzájemné pojišťovny v A., nestačí prý k podřadění jeho jednání pod ustanovení § 170 tr. zák. proto, že prý již doslov tohoto § »pokud tím pachatel hledí zkrátiti třetí osobu«, nasvědčuje tomu, že nestačí pouhý vnitřní úmysl pachatelův k poškození třetí osoby se nesoucí, pokud se neprojevil na venek nějakou aktivní činností. Než zmateční stížnost jest v obou směrech neodůvodněna. Obžalovaný byl odsouzen pro zločin podvodu podle §§ 170 a 203 tr. zák. § 170 obsahuje samostatnou skutkovou podstatu podvodu, která jest splněna již tím, že vlastník (nebo spoluvlastníci) zapálí svůj majetek (nebo že tuto činnost vykoná cizí osoba s vědomím a svolením vlastníka nebo spoluvlastníků jako spolupachatel) — v úmyslu, by tím zkrátil práva osoby jiné neb uvedl někoho v podezření (dokl. slova: »pokud tím hledí zkrátiti práva« atd.), předpokládajíc, že při tom nebyl v nebezpečení cizí majetek, že bude též ohněm zachvácen, kteroužto okolnost tu soud výslovně vyloučil. Práva pojišťovny jsou zkrácena, vyplatí-li pojištěnci náhradu za pojištěné věci, na niž nemá nároku, buď že pojištěné věci byly zničeny jeho vinou (tenkrát, když byl požár založen vlastníkem nebo s jeho vědomím a svolením osobou třetí) nebo když nebyly vůbec požárem zničeny, nýbrž odstraněny. Ze slov zákona »pokud tím hledí zkrátiti atd.« (»hledí« jest souznačno se »snaží se«, »zamýšlí«) plyne, že k na-

plnění skutkové podstaty § 170 tr. zák. jest nutno, by pachatel jednal v úmyslu zkrátiti práva třetí osoby, t. j., by jednal v úmyslu, by pojišťovna vyplatila náhradu, kterou není povinna, aniž však je třeba, by vykonal ještě nějakou další činnost k uplatnění nároku z pojišťovací smlouvy a za účelem výplaty odškodného. Poněvadž skutečné vzejití škody není zákonnou známkou zločinu (stejně jako jeho skutková podstata nepředpokládá, by si pachatel hleděl zjednat z trestného činu zisk nebo majetkový prospěch) — nezáleží ani na tom, zda bylo odškodné napotom vůbec vyplaceno, nebo zda podnikl pachatel za tím účelem nějaké kroky. Stačí, že jednal v úmyslu, by zkrátil práva pojišťovny, by ji poškodil o pojistné, na které mu nepřisluší nárok. (Rozh. čís. 359, 795 víd. sb. a čís. 2916 sb. n. s.) Že v souzeném případě pachatel jednal v tomto úmyslu v § 170 tr. zák. předpokládaném, vyplývá z rozsudečných zjištění, že dal zapáliti mlýn svým mlynářským pomocníkem, jemuž slíbil za to odměnu 1.000 Kč, že mu dal podrobný návod, jak si má počínati při zakládání ohně, by požár skutečně vypukl a že to vše učinil proto, by dostal vyplacenu pojistku Vzájemné pojišťovny v A., u níž byl pojištěn mlýn se zařízením na 72.000 Kč; na odůvodnění svého přesvědčení, že obžalovaný jednal v úmyslu § 170 tr. zák., uvádí rozsudek dále, že obžalovaný plánovitě připravil provedení podvodu i tím, že prodal a kupitelům odevzdal nejen obilí z mlýna, nýbrž i stroje, které byly rovněž proti ohni pojištěny a že jeho manželka — jednající ve společném dorozumění s manželem — již při hašení ohně požádala jednoho hasiče, by oznámil požár pojišťovně. Soud tedy zjišťuje, že obžalovaný jednal v úmyslu, by dostal od pojišťovny vyplacenu pojistku, a, poněvadž na ni neměl nároku, zjišťuje tím zároveň, že jednal v úmyslu, by poškodil pojišťovnu o pojištěnou částku, a uvádí pro své zjištění logicky správné důvody. Výtku nedostatku zjištění zákonné známky deliktové a výtku nedostatku důvodů jsou tudíž zřejmě bezpodstatné. Pokud zmateční stížnost požaduje pro skutkovou podstatu zločinu podle § 170 tr. zák. více než zákon předpokládá, jest neodůvodněna, jak již bylo řečeno. Budiž ještě dodáno, že právem použil soud i ustanovení § 203 tr. zák. ve spojení s § 170 tr. zák., poněvadž tento § stanoví pouze skutkovou podstatu podvodu, o jehož další kvalifikaci rozhodují předpisy §§ 200 a násl. tr. zák. (rozh. čís. 795 víd. sb., 2293 sb. n. s.). Bez důvodnou zmateční stížnost bylo proto zavrhnouti.

Čís. 3217.

Zákon o zamezení a potlačení nakažlivých nemocí zvířecích (ze dne 6. srpna 1909, čís. 177 ř. zák.).

Skutková podstata přečinu podle § 66 zákona předpokládá, že se u dobytka pachatelova objevily skutečně takové známky, podle nichž poznal, nebo při patřičné, povinné pozornosti poznati mohl vznik nakažlivé nemoci neb alespoň podezření jejího vzniku, a že přes to z nedbalosti podnikl něco, čímž byla nakažlivá nemoc mezi domácími zví-